

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Macozma"

Duminica dinaintea Botezului Domnului

Evangelia duminicii
Ev. Marcu 1, 1-8

Începutul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, precum este scris de proroci: «Iată, Eu trimit pe îngerul Meu înaintea feței Tale, care va pregăti calea Ta. Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui». Ioan boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor. Și ieșeau la el tot ținutul Iudeei și toți cei din Ierusalim și se botezau de către el în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele. Iar Ioan era îmbrăcat în haină de păr de cămilă, avea cingătoare de piele împrejurul mijlocului și mânca lăcuste și miere sălbatică. Și propovăduia, zicând: Vine în urma mea Cel ce este mai puternic decât mine, Căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să-I dezleg cureaua încălțămintelor. Eu v-am botezat pe voi cu apă, El însă vă va boteza cu Duh Sfânt.

LA MULȚI
ANI 2025!

PACE, SĂNĂTATE,
BUCURII

Luni, 6 decembrie:
Botezul Domnului

Apariție neîntreruptă
din anul 2002.
Pe site-ul www.parohiatomacozma.ro
găsiți Arhiva

Înger înaintestător, al cetelor dreptilor, tu ești Ioane Prorocule, că strălucind cu dumnezeiasca lumină, luminezi pe toți cei ce laudă dumnezeiască pomenirea ta, și cu fierbințeală și dragoste te măresc și zic către tine așa:

Bucură-te, stea de lumină purtătoare lumii;
Bucură-te, făclie strălucitoare a toată făptura;
Bucură-te, cădere de pierire demonilor;
Bucură-te, ridicarea pământenilor celor căzuți;
Bucură-te, lumină necuprinsă de ochii omenești;
Bucură-te, adânc mare văzut de gândurile credincioșilor;
Bucură-te, că tu ești povățuitorul mântuirii;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioșilor;
Bucură-te, dătătorule de bucurie al creștinilor;
Bucură-te, pierzătorul blestemului pământenilor;
Bucură-te, prin care se luminează făptura;
Bucură-te, prin care se gonește necazul;
Bucură-te, Sfinte Ioane, Preacinstite Înaintemergătorule!

Din Acatistul Sf. Ioan Botezătorul

Este păcat ca, după Bobotează, să folosim apa în scopuri casnice ?

Conform rânduielii din Minei, această slujbă **poate fi săvârșită de trei ori**: la sfârșitul Sfintei Liturghii din ajunul sărbătorii Bobotezei, după terminarea slujbei Utreniei și după săvârșirea Sfintei Liturghii din ziua praznicului Epifaniei.

După tradiție, timp de opt zile, **credincioșii pot lua Aghiasma Mare** dimineța, pe nemâncate, după ce s-au închinat, și pot stropi cu ea casa, țarina - pentru buna rodire, animalele din gospodărie și fântânile.

Există, de asemenea, în popor, și tradiția conform căreia nu trebuie să folosim apă pentru a spăla și a ne spăla în această perioadă, având în vedere că „*firea apelor se schimbă*”, după cum citim în stihirile din cadrul slujbei și că, mai demult, slujba se făcea la marginea râurilor sau a lacurilor, așa cum se mai întâmplă și astăzi în unele locuri.

Sigur că, în această perioadă credincioșii trebuie să aibă o cuviință aparte, însă e bine să conștientizăm că slujba, săvârșindu-se în curtea bisericii, nu sfințește apa din mări sau pâraie, ci doar cea asupra căreia se oficiază slujba propriu-zisă. Nici la Sfânta Liturghie, spre exemplu, Harul lui Dumnezeu nu se pogoară asupra pâinii și a vinului din Biserică, ci doar asupra celor care sunt aduse de la Proscomidar pe Sfânta Masă, pentru a fi prefăcute în Trupul și Sângele Mântuitorului Hristos.

Astfel, putem folosi apa în scopuri casnice începând cu ziua de 8 ianuarie, adică

după Botezul Domnului și Soborul Sfântului Ioan Botezătorul

Busuiocul și curiozitatea aflării viitorului

Indiferent de cultura în care a trăit, omul a dorit dintotdeauna să afle măcar o frântură din viitor. Istoria popoarelor antice ne demonstrează că principala preocupare din punct de vedere religios a unei comunități, a unui popor, a fost aceea de a afla viitorul. Dacă deschidem un manual de Istoria Religiilor, în fiecare cultură vom găsi măcar o practică de divinație. De la celebrul *Oracol din Delphi*, la practicile divinatorii din Roma Antică și până la ghicirea în măruntaiele animalelor sacrificate în India și Iran, toate acestea pretindeau că descoperă evenimente ce se vor întâmpla – putând astfel să fie evitate și lumea să continue fericită pe firul vieții.

Timpul și praful s-au așezat peste ele, cele mai multe dintre practicile antichității fiind date uitării. Câteva au supraviețuit, însă, într-o formă mascată. Omului modern, mereu aflat în goana zilei de mâine, nu îi este greu să „ghicească” viitorul. Printr-un singur click, îl își poate consulta câteva zeci de horoscoape chinezești, coreene, aztece, mayașe etc. Sau poate ghici pe fundul ceștii de cafea, ori într-o mână de grăunțe... Colțunașii de ghicitoare, apa măsurată, boabe de grâu, usturoi în pâinea dospită, turta de visat, picurii de ceară dintr-un castron cu apă – acestea sunt doar câteva dintre obiceiurile „nevinovate” pe care le întâlnim astăzi, în viața de zi cu zi. Cunoscută și crezută este și „rețeta” de a-ți afla viitorul partener de viață, cu ajutorul unui fir de busuioc din sfeștocul cu care stropiște preotul casele credincioșilor, în ajunul marii sărbători a Botezului Domnului. O practică foarte răspândită și încurajată, parcă, de dragul hazului. Din păcate, am întâlnit femei credincioase care merg constant la biserică și care ajung să ceară „**busuioc pentru nepoate, ca să-și ghicească ursitul!**” Cum a apărut această practică și care sunt implicațiile actuale ale busuiocului de la Bobotează?

Mai întâi, se cuvine se facem câteva precizări privind folosirea busuiocului în cultul liturgic creștin. Originară din India, această plantă aromată a fost adus în Orientul Mijlociu și apoi în Europa, prin intermediul Drumului Mirodeniilor. Deja în secolul I î.Hr. era cunoscută în tot bazinul Mării Mediterane. Grecii, dar și romanii, considerau busuiocul „iarba dragostei și a fertilității”, o plantă sacră, înflorirea fiindu-i celebrată prin serbări și adevărate ritualuri. Chiar și originea cuvântului păstrat de limba română – *basilikon/ basileus* are semnificația de

„rege” sau „regal”. Popularitatea plantei în arealul cultural al Mării Mediterane, acolo unde s-a plămădit și religia creștină, a făcut ca aceasta să pătrundă în practica noastră.

În acest sens, tradiția populară creștină a dat busuiocului un anumit simbolism. Există unele povestiri legate de faptul că, pe locul în care Sfânta Elena a descoperit Sfânta Cruce, creștea o plantă frumos mirositoare, care a indicat locul unde era ascuns dumnezeiescul odor. O altă povestire populară pretinde că pe tipsia Irodiadei erau presărate frunze de busuioc, pe ele fiind așezat capul Sfântului Ioan Botezătorul. În realitate, nici Sfânta Scriptură, nici o altă scriere istorică nu conțin informații despre folosirea busuiocului în creștinism, ca plantă sacră.

Din necesități practice, unele Biserici Ortodoxe naționale precum Biserica Greciei, Georgiei și a Ciprului folosesc crenguțe de busuioc verzi sau uscate la sfințirea Aghesmei celei Mari, dar și la Aghesma Mică. O precizare este foarte importantă de făcut. În rânduiala celor două slujbe amintite, busuiocul nu este un element indispensabil. Sfințirea apei se face prin venirea harului Duhului Sfânt, invocat de rugăciunea episcopului sau a preotului. Folosirea busuiocului este legată de o necesitate practică – stropirea bisericii și a credincioșilor cu aghesma. Datorită cupelor pe care le are floarea de busuioc, această plantă este ideală pentru stropirea cu aghesma, la care se adaugă mirosul frumos. Legat de acest aspect, mai există o întrebuintare liturgică a busuiocului – în Duminica a treia din Postul cel Mare și la Înălțarea Sfintei Cruci. Sfânta Cruce, împodobită cu flori și busuioc, este scoasă în procesiune din Sfântul Altar, în mijlocul bisericii și apoi rămâne spre închinarea credincioșilor. Nici în acest caz nu există o interpretare teologică, ci doar una pur practică.

Dacă în practica liturgică busuiocul nu are o încărcătură sacră, în tradițiile populare nu lipsește din niciun ritual. De la prima băiță a pruncului, la nuntă și în ritualurile de înmormântare, busuiocul are un loc bine stabilit, aproape cu valențe magice. Întâlnirea dintre cele două cadre – liturgic și popular – în privința busuiocului, se întâlnește cu precădere în ajunul Botezului Domnului. Fetele nemăritate, încurajate de femeile mai în vârstă, care „**asa au prins**”, aproape că jumulesc sfeștocul de busuioc al preotului.

Deși pare o practică aducătoare de voie bună, în realitate reprezintă supraviețuirea cosmetizată a divinației păgâne. Tradiția populară obliga pe fetele care luau busuioc de la preot să îl pună sub pernă în noaptea de Bobotează, cu speranța de a-și visa viitorul soț – nimic altceva decât o practică de a dezvălui un eveniment din viitor. Deși camuflat sub semnul nevinovăției, acest obicei este condamnat de canoanele Bisericii Ortodoxe sub numele de „ghicit” sau „ghicitură”.

De ce este păcat? Simplu. Învățătura Sfintei Biserici, bazată pe Sfânta Scriptură, demonstrează că practica aflării viitorului nu este conformă cu voința lui Dumnezeu: „**Să nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descântător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă, nimeni care să întrebe pe morți**” (Deutoronom 18, 10-11). Ghicitul viitorului nu este o practică demnă de un creștin care rostește e, cu toată credința, „**Facă-se voia Ta**”. Dacă credința noastră este sinceră și totală, nu avem nevoie să cunoaștem viitorul, nu avem nevoie să ne visăm soarta, partenerul de viață sau alte evenimente ce vor urma. O întâmplare pe care am întâlnit-o de curând poate constitui concluzia acestor rânduri. Este vorba despre un bărbat care a fost depistat cu o formă gravă de cancer. Doctorii i-au zis pe față cât mai are de trăit. După aflarea veștii, când toți se așteptau ca el să fie distrus, viața lui a continuat firesc. Nu s-a abătut de la nicio activitate zilnică, iar majoritatea colegilor l-au condamnat: „**Mai ai un an de trăit și tu vîi la muncă? Du-te, omule și trăiește cât mai ai, fii fericit, stai cu familia!**” Zâmbind, omul a răspuns: „**Eu știu că voi muri într-un an, voi însă nu aveți garanția că veți trăi nici până mâine și tot veniți la serviciu!**”

Rugăciune în noaptea de Revelion

În acord cu recomandările Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, parohia noastră a organizat în noaptea dintre ani, un moment de rugăciune, pentru a da slavă lui Dumnezeu, Stăpânul „vremilor și anilor”, dar și pentru a ne înnoi duhovnicește pentru noul an. Ca de fiecare dată, această inițiativă s-a bucurat de o largă participare, parcă mai mare ca în anii trecuți. După de s-au împlinit toate, conform rânduielii specifice, toți participanții au primit un colăcel și un păhărel cu vin, pentru a-și adresa unii altora cuvenitele urări pentru începutul de an.

Astfel, cu circa un sfert de oră înainte de ora 00.00, creștinii s-au putut înapoia acasă pentru a se bucura în familie de acest moment fericit și emoționant.

Sfântul Ioan Botezătorul - model de sfințenie și de viață ascetică

Modelul desăvârșit al monahismului este și va rămâne Mântuitorul Iisus Hristos, pentru că doar El este icoana vie a sfințeniei, a desăvârșirii și a curăției. Doar Mântuitorul Hristos și-a asumat ascultarea desăvârșită și necondiționată față de Dumnezeu Tatăl, după cum zice: ” Pentru că M-am coborât din cer, nu ca să fac voia mea, ci voia Celui ce M-a trimis pe Mine” (Ioan 6,38). Doar El ”S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce” (Filipeni 2,8).

Vorbind despre faptul că: ”Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; Fiul Omului însă nu are unde să-și plece capul” (Matei 8,20), Mântuitorul Hristos ne lasă să înțelegem că întreaga Sa viață pământească și-a petrecut-o în sărăcie și în lipsuri, nedorindu-Și bunurile acestei lumi trecătoare.

El s-a rugat neîncetat și ne-a dat și nouă această poruncă, căci ”rugăciunea își va arăta puterea ei numai atunci când este rostită des, căci repetarea ei ține de voința noastră, dar desăvârșirea rugăciunii este un dar de sus”[1].

După Mântuitorul Iisus Hristos, modelul feminin de curăție, de feciorie și viață sfântă ne este înfățișat de Maica Domnului. Aceasta a fost aleasă sa-L poarte în pântecul său pe Fiul lui Dumnezeu (Luca 1, 26-35), devenind astfel Născătoare de Dumnezeu și Născătoare de Om, dar rămânând fecioră, căci după Sfintele Evanghelii după Matei și Luca dar și după toate textele canonice, ”reiese limpede fecioria Sfintei Maria, atât în momentul zămislirii, cât și în acela al nașterii dumnezeiescului Prunc”[2].

Alături de Maica Domnului, întâlnim în Noul Testament chipul luminos, smerit și modest al Sfântului și Slăvitului Prooroc Ioan Botezătorul. Acest ”înger în trup” pecetluiește cele două Testamente, stâlpii de susținere ai lumii. Mântuitorul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, mărturisește poporului despre Sfântul Ioan Botezătorul, iar prin cuvintele Sale arată tuturor cât de mare cinste are Ioan înaintea Preasfintei Treimi. Referindu-se la omul lui Dumnezeu, Ioan, Domnul zice: ”Ce-ați ieșit să vedeți în pustie? Au trestie clătinată de vânt? Dar de ce ați ieșit? Să vedeți un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt în casele regilor. Atunci de ce-ați ieșit? Să vedeți un prooroc? Da, zic vouă, și mai mult decât un prooroc. Că el este acela despre care s-a scris: ”Iată Eu trimit, înaintea feței Tale, pe îngerul Meu, care va pregăti Calea Ta, înaintea feței Tale.” Adevărat zic vouă: Nu s-a ridicat între cei născuți

de femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul” (Matei 11, 7 – 11).

Sfântul Ioan Botezătorul este mai mult decât un prooroc, este înger în trup, căci mărturia este una din treptele vieții în trup al misiunii lui Hristos: ”Așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea” (Matei 3, 15).

Nașterea lui Ioan vestește nașterea Mântuitorului, a Aceluia Care a alungat tristețea și a adus bucuria mântuirii. În Noul Testament ne este prezentat ca premisă a ascezei monahale. S-a născut cu șase luni de zile înaintea Mântuitorului Iisus Hristos din părinții- preotul Zaharia și Elisabeta soția sa (Luca 1,36).

Ne este prezentat de Sfintele Evanghelii ca un vițuitor al pustiei, unde și-a petrecut aproape treizeci de ani înainte de a-și începe activitatea și lucrarea de propovăduire a pocăinței (Luca 1,80). ”Ioan ducea o viață de ascet și propovăduia cu înflăcărare apropierea împărăției mesianice, pregătindu-i pe cei care-l ascultau prin pocăință și botezare, unite cu fapte de pocăință”[3]. L-a botezat pe Mântuitorul Hristos la insistențele Acestuia, făcând ascultare. ”Mântuitorul se botează, nu pentru că personal avea nevoie de botez, ci pentru că era reprezentantul întregii omeniri ale cărei păcate și le asumase, moment în care se arată Sfânta Treime: Fiul se boteza, Părintele Cereșc (Tatăl) Îl mărturisește ca Mesia, iar Sfântul Duh, în chip de porumbel, Îl confirmă, pogorându-se peste El”[4]. Acesta era începutul activității Mântuitorului, căci la botezul Său în Iordan, ”se revelează toate persoanele Sfintei Treimi: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt”[5].

Vremea trăirii lui Ioan în pustie, avea să-l ridice la starea de curățenie și sfințenie. ”Și a fost în pustie până în ziua arătării lui către Israel” (Luca 1, 80).

Retragerea în locuri singuratice și nelocuite de om, avea să arate că prin asceză smerenie și viață aspră, omul își depășește condiția firească, trece peste orice nevoie prin post și rugăciune, dar ”smerenia și pocăința se află înaintea nevoinei rugăciunii, ca de altfel și conștiința nerușinată de nimic”[6].

La chemarea pustiului, Ioan răspunde cu întreaga sa ființă, mistuit fiind de flacăra lăuntrică a curățirii ascetice, unde avea să traiască în condiții vitrege și să se hrănească doar cu lăcuste și miere sălbatică: ”Ioan avea îmbrăcămintea lui din par de cămilă, și cingătoare de piele împrejurul mijlocului, iar hrana lui era lăcuste și miere sălbatică” (Matei 3, 4).

(continuare în pagina a patra)

PROGRAM VIZITA CU ICOANA BOTEZULUI DOMNULUI

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator
principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru
activitățile culturale și filantropice ale parohiei,
primim donații în contul IBAN RO95 BTRL
RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania,
CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Duminică, 5 ianuarie 2025

12:00

Str. Titu Maiorescu, nr. 14 - 18 și bl. 20, 22, 24, 26
Str. Dr. Victor Babeș, nr. 14 - 18 și bl. 8, 10
Str. Dr. Victor Babeș, bl. 1A și case
Str. Istrati

14:00

Str. Dr. Victor Babeș, bl. 3B, 3A
Str. Pojărniceii
Str. Văscăuțeanu, bl. C1

16:00 Str. Belvedere

Str. Titu Maiorescu, bl. H3, H4, H5

"Aduceți-vă aminte cum ați întâmpinat mulți dintre voi
anul cel nou, și acum judecați singuri, cu sânge rece,
dacă seamană asta cu ceva cât de cât creștinesc! Să
jucați cărți până la miezul nopții ori să pălăvrăgiți
despre toate fleacurile, iar la miezul nopții, la hotarul
dintre anul vechi și anul cel nou, să luați paharele și să
vă învârtiți – ce înseamnă asta? Ce noimă e aici?
Dumnezeu, Stăpânul vremii și al vieții noastre, ne-a dat
să încheiem un an și să intrăm în altul. În această clipă
de trecere ce se cuvine oare? Să ne înălțăm mâinile
către cer și să dăm mulțumită Domnului pentru milele
Sale cele trecute și să-L rugăm să prelungească
bunăvoirea Sa și pe viitor." (Sfantul

Sfântul Iosn Botezătorul...

(urmare din pagina a treia)

Viața curată și înălțimea spirituală la care acesta ajunsese, ne
este arătată de Mântuitorul Iisus Hristos, care zice că: " Între
cei născuți din femei, nimeni nu este mai mare decât
Ioan" (Luca 7,28).

Sfântul Evanghelist Luca descrie viața plină de sfințenie a
Sfântului Ioan și spune că: " Va fi mare înaintea Domnului;
nu va bea vin, nici altă băutură amețitoare și încă din
pântecele mamei sale se va umple de Duhul Sfânt" (luca
1,15).

Sfântul Ioan a fost asemănat cu Sfântul Ilie Tesviteanu, însă
adevărată măreție a Sfântului Ioan Botezătorul o reprezintă
smerenia nemaiîntâlnită, când zice: "Acela trebuie să
crească, iar eu să mă micșorez" (Ioan 3,30), El, "Care
înainte de mine a fost și Căruia eu nu sunt vrednic să-I
dezleg cureaua încălțămintei" (Ioan 1,27). Sfântul Ioan era
înveșmântat în haina smereniei atât de dinăuntru cât și pe
dinafară.

Punând accent pe străduința pe care trebuie să o arate fiecare
om pentru intrarea în Împărăția Cerurilor, Mântuitorul Iisus
Hristos zice: "Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum
Împărăția Cerurilor se ia prin străduință și cei ce se silesc
pun mâna pe ea"(Matei 11,12), arătând prin aceasta
importanța deosebită pe care a avut-o Ioan.

În legătură cu modul de viață ascetică dus de Sfântul Ioan
Botezătorul, Sfântul Teofan Zăvorâtul zice: "Sfântul Ioan a
fost primul viețuitor al pustiei de după Nașterea Domnului.
Toți viețuitorii pustiei de mai târziu i-au urmat pașii,
însuflețindu-se cu exemplul său și cu rânduiala lui de viață.
De aceea toți cei care părăsesc lumea trebuie să aprofundeze
princiipiile de bază ale Inaintemergătorului Domnului, pentru
a-și putea rândui cursul propriei lor vieți potrivit acestora".

Autor: Pr. Stanciu G. Radu

Program liturgic

• Duminică, 5 ianuarie,

- 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- 12.00 Sfințirea Agheasmei din Ajun

• Luni, 6 ianuarie,

- 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- 12.00 Sfințirea Agheasmei Mari

• Marti, 7 ianuarie,

- 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

• Vineri, 10 ianuarie

- 17.00 -Taina Sf Maslu

• Sâmbătă, 11 ianuarie,

- 7.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie,
urmată de Pomenirea morților
- 17.00 Slujba Vecerniei